

עשור את השנה

✕ איילת רוטה-גבאי ✕ צילום: קובי קואנקס

פרופ' לוי. "לומר
את האמת
למטופלים"

מאכית לבן

פרופ' טלי לוי בת ה-54, נשואה ואם לילדה בת 16, היא מנהלת היחידה לגניקולוגיה אונקולוגית בבית חולים 'וולפסון'. את ההתמחות שלה סיימה בשנת 1994 ולאחריה עברה שנתיים בארה"ב. לאחר מכן שבה לארץ ועבדה כרופאה בכירה ב'בלנסון'.

מאז 2001 היא מנהלת את היחידה לגניקולוגיה אונקולוגית ב'וולפסון'. היחידה שבניהולה מטפלת כל שנה באלפי נשים עם גידולים גניקולוגיים, ולוי מבצעת 15 ניתוחים בממוצע בחודש, שכל אחד מהם אורך שש שעות בממוצע. בנוסף לפעילות הרפואית היא גם מדריכה רופאים מתחילים, מנהלת שיחות עם החולות ובני משפחותיהן ומסייעת גם לחולות על סף מוות. כיוון שמרביתן עוברות עימה כברת דרך ארוכה, הן מעדיפות לסיים את חייהן בהשגחה, והיא מקלה עליהן עם מתן משכבי כאבים, סיוע בהזנה דרך הוריד והנשמה במידת הצורך.

לפרופ' לוי מוניטין של רופאה מקצועית ומנוסה, אך גם של אישה אכפתית ואדיבה. היא לא חוששת לשוחח עם החולות על האפשרויות העומדות בפניהן, ולא נרתעת מביצוע ניתוחים מורכבים עם אחוזי הצלחה נמוכים מאוד.

"הנטייה שלי היא לומר את כל האמת", מסבירה פרופ' לוי. "אני מציגה בפני החולה ובני משפחתה את כל הסיכונים והאלטרנטיבות, אבל לפעמים ניתוח מסובך עם סיכויי הצלחה נמוכים הוא האפשרות היחידה. כשזה המצב, אני אבצע את הניתוח כי אני יודעת שאין אופציה אחרת. לכן חשוב לי להיות כנה. החולה ומשפחתה צריכים להכיר בסיכויים ולקבל החלטה על בסיס האמת".

על הכרתה כאשת השנה בתחום הבריאות, היא מגיבה במבוכה. "אין ספק שזו עבודה לא פשוטה. מה שמחזיק אותי על הרגליים בניתוחים מורכבים זה בעיקר האדרגלין. אני חוזרת הביתה מותשת, רואה חצי שעה טלוויזיה ומיד נרדמת. העייפות הזו היא יותר נפשית מפויזית כי במשך היום אני חייבת להיות דרוכה, לשוחח עם חולות, להדריך רופאים צעירים ולוודא שהכל מתנהל כמו שצריך. זה רודש ריכוז מקסימלי, אז בסוף היום אני רק רוצה לנוח".